

другите да не биятъ никого, защото е воскръсналъ Христосъ.

— Христосъ воскресе, казва Хаджи Генчо: — „правда, миръ и любовъ воскресоша днесъ, и бити людие господне не подобаетъ.“

Но тука сичката хитростъ са заключава въ това, че дѣцата по тия празници донасятъ на Хаджи Генча, като на свой учителъ и воспитателъ, кравай, червени ейца, черекъ съ ракия и други нѣща. Хаджи Генчо самъ посрѣща даровете и зема кравайятъ; а послѣ помилва ученикътъ си по образътъ, и рѣче му: „Да порастешъ, мой синко, до таванътъ!“ Но твърде чѣсто навикътъ е много по-силенъ и отъ волята и отъ разумътъ, и Хаджи Генчо понѣкогашъ заборява за празникътъ и съ зло сърце опина ушите на ония момчета, които му не сѫ довѣсле кравай; ако е така, то тие не смѣятъ нито да играятъ, нито да припкатъ по улицата; не